

АКТУАЛЬНІСТЬ ПИТАНЬ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Є.О. Вітюк¹, М.О. Квітко^{2,3}

1 – студентка факультету іноземних мов

*2 – асистент кафедри зоології та методики навчання біології
ДВНЗ «Криворізький державний педагогічний університет»*

3 – керівник еколого-красознавчого гуртка КПНЗ «ЦДЮТ Гармонія»

Вступ. Головним завданням екологічної безпеки та програми сталого розвитку є формування в людині свідомого та відповідального ставлення до особистої безпеки й безпеки оточуючого середовища [1, 2]. Будучи складовою частиною загальної культури, культура екологічної безпеки та виховання дбайливого ставлення до природних ресурсів повинна носити регульований характер, націлений на конкретний результат – обов'язкове виконання людиною норм поведінки в соціумі, що само по собі є категорією моральності. У зв'язку з цим виникає необхідність пошуку нових підходів, які дозволили б оптимізувати процес вивчення проблем раціонального використання природних ресурсів з обов'язковою підтримкою правил безпеки життєдіяльності для безпечного існування в сучасних умовах [3].

Мета роботи. – проаналізувати знання студентів з екологічної культури та безпеки життя.

Результати і їх обговорення. Провівши анкетування серед студентів I курсу були отримані наступні результати. На запитання про розуміння поняття екологічна безпека та культура БЖД більшість опитуваних, що становить 44,8% відповіли вірно. 55,80% студентів дотримуються думки, що забруднення атмосфери виникає в наслідок вирубки та знищення лісових насаджень у нашому регіоні. Майже 28,99% вважають, що без дерев відбудеться нестача кисню та 8,70% згадали про зменшення видового стану безхребетних і хребетних груп тварин.

На думку опитуваних, при знищенні побутових відходів - люмінесцентних ламп виділяється більше ртуті, ніж кобальту, свинцю та кальцію. А речовини, які визивають ракові захворювання, вважають 50,00% є канцерогенними, 21,74% вважають, що біогенні, 12,32%- пірогенні, 13,77% - абіогенні.

Майже 61,59% опитуваних вважають, що раціональне природокористування повинно бути спрямованим на науково - обґрунтоване використання, відтворення та охорону природних ресурсів. 18,12% розуміють під цим поняттям тільки заходи на задоволення промислової та господарської діяльності людини. 15,22% студентів вбачають спрямування на видобуток та переробку корисних копалин. Останні ж 12,32% впевнені, що це діяльність, спрямована на задоволення потреб людства.

Більшість опитуваних 36,8 % вважає правильною відповідь, що культура БЖД – це правила поведінки при небезпечних ситуаціях екологічного або соціального характеру. Безумовно, ця відповідь не є правильною, оскільки володіння культурою БЖД має на меті попередити небезпечну еколого-соціальну ситуацію. Досить незначна кількість студентів (5,6 % опитаних) вважає, що культура БЖД - це рівень підготовленості населення до очікування екологічної чи соціально-техногенної небезпеки. Цю відповідь можна вважати частково правильною, адже від рівня підготовленості населення до очікуваної небезпеки в дечому залежить і її рівень організованості. На думку 9,6 % опитуваних, культура БЖД - це поширення індивідуальних цінностей безпечного життя. Проте 32,8% схилиються до твердження, що культура БЖД - це організованість діяльності, що забезпечує певний рівень безпеки в процесі життєдіяльності.

Висновок. Питання екологічної безпеки та безпеки життєдіяльності для виховання молоді є досить актуальними. Формування свідомого та відповідального відношення до життя і здоров'я особи має починатись з раннього дитинства, поступово входить до системи світогляду, ставати складовою частиною загальної культури, духовного світу людини. Серед студентів першого курсу більшість не володіє досить високим рівнем культури БЖД, але 22,4% опитуваних мають належні знання стосовно культури БЖД.

Список використаної літератури:

1. Безпека життєдіяльності / Під ред. Я. Бедрія – Львів: Видавнича фірма “Афіша”, 1998 – 59 с.
2. Кушнір Н.І. Від екології душі – до екології природи (екологічне виховання учнів) / Н.І. Кушнір // Біологія. – 2010. – № 4. – С. 25
3. Крисак А.А. Екологічне виховання молоді / А.А. Крисак // Біологія. – 2009. – №16-18. – С. 44-51